

เทศน์เช้า วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมนะ สัจธรรมนี้เป็นที่พึ่งที่อาศัยของเราไง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอง

เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ เวลานางพิมพา สามเณร รามสูท ท่านจะออกประพฤติปฏิบัติ ออกบวช มันทุกข์มันร้อน มันมีความกดดันในหัวใจมหาศาล ไปปฏิบัติอยู่ ๖ ปีมีแต่ความทุกข์ความยากอยู่ ๖ ปีนั้น

เวลาทำความเพียร ทำความเพียรด้วยความอบอุ่น ด้วยความมั่นใจของตนนะ ด้วยอำนาจวาสนาของตนว่าปรารถนาจะเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายต้องประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ใน ๖ ปีนั้นประพฤติปฏิบัติขึ้นมาด้วยความเต็มอกเต็มใจ ด้วยความขวนขวายด้วยความกระตือรือร้น แต่มันก็มีความเพียร

การทำงาน งานทางโลกการแสวงหาปัจจัยเครื่องอาศัย งานแสวงหา เห็นไหม เราเป็นหัวหน้าครอบครัว เราจะดูแลครอบครัวของเราให้มีความร่มเย็นเป็นสุข เราจะอยากให้เป็นบ้านเรือนของเรามีแต่ความเข้าใจกัน เราปรารถนาอย่างนั้น แต่การกระทำอย่างนั้นมันเป็นหน้าที่การทำงานที่แบกรับภาระไว้ทั้งสิ้น

แต่เวลาถึงที่สุด สรรพสิ่งในโลกนี้มันเป็นสัจจะเป็นความจริงของมัน โลกนี้เป็นอนิจจัง เขาอยู่กับเราชั่วคราว แล้วเขาต้องแยกย้ายมีครอบครัวของเขาไปโดยธรรมชาติของเขา มันอยู่กับเราไม่ได้ตลอดไปหรอก มันเป็นความจริงโดยแน่นอนอยู่แล้ว เห็นไหม

เวลาเราจะเอาความจริงขึ้นมา เราจะเอาเรื่องสัจจะในใจของเรา เวลาเราจะประพฤติปฏิบัติๆ เวลาเราจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา สิ่งที่เราทำได้ๆ ใจ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมคือการกราบสัจธรรมในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เสวยวิมุตติสุขๆ

วิมุตติสุขคือพ้นจากสามโลกธาตุ พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันเป็นสัจจะ
ความจริง สัจธรรมอันนั้น พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

เราเป็นชาวพุทธๆ ใจ เรามีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง มีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มี
พระธรรม มีพระสาวกบุตร พระโมคคัลลานะ พระอริยสงฆ์ พระอริยสงฆ์ที่เป็นอริยสงฆ์ตามความ
เป็นจริง เป็นอริยสงฆ์ในหัวใจนั้น ถ้าเป็นอริยสงฆ์ในหัวใจนั้นมันเป็นแบบองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมเพราะมีธรรมในใจขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า พระอริยสงฆ์มีสัจธรรมในหัวใจของพระอริยสงฆ์นั้น ถ้าพระอริยสงฆ์นั้นคง
เส้นคงวา สดๆ ร้อนๆ ไม่มีการบิดพลิ้ว ไม่มีเจ้าเล่ห์แสนงอน นั่นแหละเป็นที่พึ่งของเราๆ ถ้าเป็นที่
พึ่งของเรา เป็นที่พึ่งของเราแต่ไม่ใช่เป็นสมบัติของเรา

ถ้าเป็นสมบัติของเรา เราไปวัดไปวาไปสร้างบุญกุศลของเรา ไปสร้างบุญกุศลของเราให้
หัวใจมันมั่นคงในพระพุทธศาสนา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นรัตนตรัย เป็นที่พึ่งจริงๆ ของ
เรา

แม้แต่ชีวิตของเรายังต้องมีการพลัดพรากเป็นที่สุด ในชีวิตเราถึงที่สุดแล้วเราจะไปไหน

ในฆราวาสธรรม จิตตคหบดีเขาทำบุญกุศลของเขาเต็มทีของเขา เวลาเขาจะสิ้นชีวิตของ
เขา เขาไม่ต้องไปเจอยมบาล เขามีภรรยาภรรยารับไปเลย นี่ถ้ามันทำจริงๆ ของเขา จิตตคหบดี
เขายังทำของเขาได้ เขาสร้างบุญกุศลของเขา เขาพยายามขวนขวายของเขา เขาพึ่งธรรมๆ ของ
เขา เวลาเขาจะตายไป เขาไปสวรรค์ของเขา

นี่เหมือนกัน เวลาเราสร้างบุญกุศลของเราๆ เราสร้างบุญกุศลของเราด้วยกิเลสตัณหา
ความทะยานอยาก ไปวัดไปวาาก็ไปแข่งดีแข่งชั่ว ไปวัดไปวาาก็ไปเหยียบย่ำทำลาย ไปวัดไปวาาก็
จะเอาชนะคะคานเขา ใ้หนั้นเป็นความดีหรือ

ทำบุญทิ้งเหวๆ เวลาทำบุญทิ้งเหว เราทำสิ่งใดแล้ว ทำแล้วก็จบกันไป ความดีคือความดี
ความดีมันดีในตัวของมันเอง แล้วมันจะดีเลอเลิศขึ้นไป

พระอริยสงฆ์ พระอริยสงฆ์นะ ถ้าเป็นพระอริยสงฆ์ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน ใ้เรื่องชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณมันไร้สาระ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ คนที่เขามาวัดมากมายมหาศาล ห้องน้ำห้องส้วมต้องขัด พระขัดส้วมทุกวันนะ

นี่ไง มันเป็นเรื่องไร้สาระ แต่มันเป็นสัจจะความจริงๆ คนเรามันก็ต้องมีการกินการอยู่เป็นเรื่องธรรมดา แล้วก็มี การขับถ่ายเป็นเรื่องธรรมดา นี่ไง อย่างมีชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณไ

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน เพราะอะไร เพราะว่าท่านมีคุณธรรมในใจของท่าน ท่านมีคุณธรรมในใจของท่าน สัจธรรมอันนั้นมันเลอเลิศ มันเลอเลิศเพราะอะไร

เพราะเราโดนกิเลสปิดหูปิดตาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมาก็ภพก็ชาติ เราไม่รู้จักตัวเราเลย เราไม่รู้จักชีวิตของเราเลย เกิดมาเป็นนาย ก. นาย ข. แหม! มีศักดิ์ศรี ใครดูถูกไม่ได้ ใครเหยียดหยามไม่ได้

เดี๋ยวมันก็ตาย มึงเกิดเปล่าตายเปล่าอยู่อย่างนั้น เ็งยังไม่รู้จักตัวมึงเองเลย แล้วไม่มีสิ่งใดเป็นขึ้นเป็นอันทั้งสิ้นไ

แต่ถ้าเป็นทางโลกๆ ฆราวาสธรรม เราเกิดมาแล้วเราก็อยากปรารถนาความสุข ความสุขโดยกิเลสค้นหาความทะยานอยากมันเย็นให้ มันเย็นให้ก็บอกว่า ถ้าเราประสบความสำเร็จในชีวิต เรามีทรัพย์สินเงินทองอลังการของเราแล้วจะเป็นความสุขของเรา ถ้าเป็นความสุขของเรา คนที่มีฐานะเป็นเศรษฐีเขาคงจะไม่มีความสุขในใจของเขา

คนที่เป็เศรษฐีมีเงินมีทองของเขา เขาก็มีความสุขในใจของเขา เขาก็มีกิเลสค้นหาความทะยานอยากก่ดกร่อนในใจของเขา ถ้าในใจของเขา เขาก็แสวงหา

ถ้าคนที่ฉลาด เราประสบความสำเร็จทางโลก เราประสบความสำเร็จทางโลกเพราะคนเกิดมาทุกคนกรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน ทุกคนได้ทำกรรมดีกรรมชั่วมา ถ้าใครทำกรรมดีกรรมชั่วมามากน้อยแค่ไหน เวลาประสบความสำเร็จในชีวิตของเขาก็คืออำนาจวาสนาของเขา แล้วก็บวกกับสติปัญญาในสมัยปัจจุบันนี้

ถ้าไม่มีสติปัญญาในสมัยปัจจุบันนี้ จะไปทำหน้าที่การงานอะไรเป็นผลสำเร็จได้ เป็นผลสำเร็จได้เพราะมันมีสติปัญญา มีปฏิภาณไหวพริบขึ้นมา พอมีปฏิภาณไหวพริบขึ้นมาก็ฝึกหัดๆ ใจ

คนที่อยากฉลาด ครูบาอาจารย์ท่านสอน อยากฉลาดก็หัดนั่งพุทโธๆ นี่

แล้วพุทโธมันจะฉลาดขึ้นมาได้อย่างไร

พุทโธมันจะฉลาดขึ้นมาได้เพราะมันเท่าทันกับจิตของตน เท่าทันกับอารมณ์ความรู้สึกของตน แล้วควบคุมอารมณ์ของตนไม่ให้มันตกไปในที่ชั่ว แล้วสิ่งที่ไม่ดีงามขึ้นมามันก็พยายามพัฒนาของมัน นี่หัดภาวนา หัดภาวนาที่มันจะฉลาดขึ้นมา

คนเรามีอำนาจวาสนามากน้อยแค่ไหนมันก็ต้องมีสติปัญญาเพื่อประกอบสัมมาอาชีวะของตน ถ้าประกอบสัมมาอาชีวะของตน นั่นคือวาสนาของคน ถ้าวาสนาของคนนะ เรามาวัดมาวากัน เราทำบุญกุศลของเรา ทำบุญกุศลของเรา สิ่งนั้นเป็นสมบัติสาธารณะไง

ดูสิ ชาวไร่ชาวนาเขาทำไร่ทำนาส่งออกข้าวสับล้านตัน ยี่สิบล้านตัน ข้าวมันมาจากไหน ข้าวก็ทุกคนทำขึ้นมาทั้งสิ้น สิ่งนั้นมันเป็นสมบัติสาธารณะที่ใครๆ ก็แสวงหาได้ ใครๆ ก็ช่วยเหลือเจือจานกันได้

แต่เวลาความทุกข์ความยากในใจของตนไง เวลานั้นบีบคั้นในใจของตนๆ สมบัติถ้าไม่มีมันก็บีบคั้นว่าเราทุกข์เราจน เวลาคนทำความผิด เพราะจนๆ

ดูสิ เวลาเขาจน พระกรรมฐานมีบริวาร ๘ เป็นสมบัติของตนเท่านั้น นอกนั้นเป็นสมบัติสาธารณะทั้งสิ้น มันจนตรงไหน เข้าขึ้นมาออกบิณฑบาต บิณฑบาตเลี้ยงชีพของตน เลี้ยงชีพของตนมาเพื่ออะไร เพื่อรักษาชีวิตนี้ไว้ รักษาชีวิตนี้ไว้เพื่ออะไร เพื่อประพฤติปฏิบัติ

เวลาประพฤติปฏิบัติไง กลับบ้านไปนะ เปิดไฟ ถ้าไฟมันตกระ เปิดไม่ได้ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านใช้อะไรไม่ได้ทั้งสิ้นเพราะไฟมันตก เวลาไฟมันฮีรต์ มันทำนะ เครื่องใช้ในบ้านเสียหายหมดเลย

จิตของเราๆ เวลาไปวัดไปวาเราจะประพฤติปฏิบัติของเรา ความเสมอต้นเสมอปลาย การปฏิบัติสม่ำเสมอ ถ้าการปฏิบัติสม่ำเสมอ ถ้าไฟฟ้ามันเสถียร ทุกบ้านทุกเรือน ทุกอุตสาหกรรมต่างๆ เขาก็มีความอบอุ่นมีความพอใจของเขา ถ้าเกิดไฟตกขึ้นมา ทุกคนแหกปาก ร้องกระเซอกันเลยว่า เครื่องใช้ไฟฟ้าเสีย โรงงานนี้เครื่องเสียหมดเลย อะไรก็เสียหมดเลย ต้องปรับเรียกค่าเสียหาย

แต่เวลาใจของเรามันขึ้นมันลงไม่เป็นไรหรือ

เรารักษาหัวใจของเรา เรามีเจตนาอะไร เราอยากทำคุณงามความดีนะ เราไปวัดไปวาเพื่อประพฤติปฏิบัตินะ ถ้าประพฤติปฏิบัติขึ้นมา หัวใจของเรามันมีแล้วนะ

คุณสิ ประเทศที่พัฒนาแล้ว เรื่องสาธารณูปโภคของเขามันคงแข็งแรงของเขา เพราะอะไร เพราะเขาทำวิจัยของเขา เขารักษาของเขา ใจของเขา เราไม่ต้องไปค้นคว้าที่ไหนเลย เครื่องยนต์กลไกขึ้นมาวิทยาศาสตร์เขาคิดต้องค้นนะ โรงไฟฟ้าพัฒนาแล้วพัฒนาอีกนะ ด้วยความมั่นคงของพลังงาน เขาแสวงหามาเกือบเป็นเกือบตายเพื่อความมั่นคง

คนเราเกิดมามีจิตอยู่แล้ว ปฏิสนธิจิตเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ โรงงานพลังงานของเรา มันมากับเราอยู่แล้ว แต่พลังงานอันนี้เราใช้กับโลก ใช้ให้มันหมดสิ้นไป

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด เวลาจิตนี้ออกจากร่างไป โรงงานนี้มันจะไปกับจิตนั้น สิทธิเสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นอยู่ของจิตมันไปพร้อมกันหมด คนตายแล้วเหลือแต่ซาก เหลือแต่ซากศพเอาไปเผา คุณงามความดี ทำดีและทำชั่วเป็นสมบัติของจิตดวงนั้น

เรามาวัดมาวาเราสร้างคุณงามความดี สร้างคุณงามความดีกันไ

ถ้ามาสร้างคุณงามความดี ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ ตั้งแต่เป็นพระเวสสันดรมา สละลูก สละเมีย สละทรัพย์สมบัติ สละอำนาจวาสนา สละ สละ สละ แล้วมันก็ผลตอบแทนขึ้นมาเวลาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ลาภสักการะมหาศาล เพราะอะไร เพราะท่านทำของท่านไว้ทั้งสิ้น การกระทำอย่างนั้นท่านทำของท่านไว้ นี่ไง ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเรามีสติปัญญาในชาติปัจจุบันนี้ เราก็จะสร้างแบบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้แหละ พระโพธิสัตว์ท่านทำแต่คุณงามความดีใน

ทำคุณงามความดีแบบคนมีปัญญานะ ไม่ใช่ทำคุณงามความดีแบบสืบบเปดมงกุฏ ใส
แซร์ลูกโซ่ ใส่หลอกหลวงนั่นนะ ใส่นั้นไม่ใช่ความดี ความดีอย่างนั้นเราเป็นคนมีสติปัญญาขึ้นมา
เราควรจะรู้ว่า อะไรมันเป็นจริง อะไรมันเป็นไปได้ อะไรที่เป็นไปได้ อะไรที่เป็นไปไม่ได้ สิ่งที่เป็น
เป็นไปได้มันเป็นไปได้หรือไม่ได้ออก

สิ่งที่เป็นไปได้ ที่เขาเป็นไปได้ ใช้นั้นสืบแปดมงกุฎเขาบิดเบือนมันก็เรื่องของเขากกรรม
ของสัตว์ๆ ใครสติปัญญาอ่อนแอก็เป็นเหยื่อของเขา

เราฝึกหัดของเราๆ เรามีสติปัญญาของเรา เรารักษาของเรา เราพยายามสร้างคุณงามความดีเพื่อเราๆ

สร้างคุณงามความดี เห็นไหม เกือบขยะ กวาดถนน บ้านของตัวทำให้สะอาด หน้าบ้าน
กวาดให้ดี อย่าให้ข้างบ้านเขาเดือดร้อน นี่ก็ความดี ไปบนถนนขับรถ เห็นรถเขาไป ให้เขาไป
ก่อน แล้วเราให้โอกาสเขา นี่ก็ความดี

ความดี ความดีเอาไว้ไหน

ชีวิตนี้ พันธุกรรมของจิตๆ เวลาขับรถไปบนถนน เขามาปาดหน้า เขามาแซงเรา ถ้าเราควบคุมใจไม่ได้ นี่ไง ไฟฟ้ามันจะระเบิดแล้ว โอ้โฮ! หัวใจมันแทบขาด นี่ไง แต่ถ้าเราทำคุณงามความดีๆ ใจ เราบอกว่า ทำคุณงามความดีทำอะไร อะไรคือความดี

ความดีคือการชนะใจของตน

ชนะคนอื่นคุณด้วยล้าน มีเวรมีกรรมทั้งสิ้น จะทำอะไรต้องลงทุนลงแรงทั้งสิ้น การชนะหัวใจของคนสุดท้ายอด การชนะอารมณ์ของตนไ้ อารมณ์ที่มันจะไปเบียดเบียนเขา อารมณ์ที่มันไม่พอใจเขา นี่พันธุกรรมของจิตฯ

จะไปทำดีที่ไหน จะไปแข่งขันกับใคร จะขึ้นป้ายอะไรใหม่ อยากจะอวดเขาสิ อย่างนั้นเป็น
ความดีหรือ

โลก อยากได้อะไรดี อยากดังอยากใหญ่ แล้วไม่ได้

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นไม่เคยเลยนะ ไม่เคยทั้งสิ้น อยู่ในป่าในเขาตลอดเวลา ครูบาอาจารย์ของเราถ้าเป็นความจริงแล้วนะ เพราะคุณธรรมอันนั้นมันยิ่งใหญ่ นี่ไง พระพุทธเจ้ากราบธรรมๆ

นี่ไง หลวงปู่มั่นท่านอยู่ในป่าของท่าน ท่านมีความสุขของท่าน เทวดา อินทร์ พรหมมาฟังเทศน์ตลอดนะ หลวงตาท่านเล่าให้ฟัง ท่านพูดเอง ท่านอยู่ที่เชียงใหม่ โอ้โฮ! เทวามากมาย

เชียงใหม่มันที่สูง พระปัจเจกพุทธเจ้ามานิพพานแถวที่ราบสูงบนภูเขาเยอะมาก มันเป็นดินแดนไง มันเป็นดินแดนสัปปายะที่ในการประพฤติปฏิบัติ

นี่ไง ท่านบอกท่านอยู่เชียงใหม่ โอ้ย! เทวามาตั้งแต่ ๔ ทุ่ม มาแล้ว มาอยู่หนองผือ มาเหมือนกัน มาดึกหน่อย แล้วมาเฉพาะวันสำคัญๆ ไม่ได้มาทุกวันๆ นี่เวลาท่านอยู่ป่า เพราะอะไร

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรม เทวดา อินทร์ พรหมเขารู้ กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมไง

ไอ้ของเรากลิ่นของกาม เหม็น สิ่งที่ขับถ่ายออกมาจากร่างกายมีแต่ของเหม็น ไม่มีสิ่งใดดีเลย นี่ไง แต่จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มนุษย์ในบรรดาสัตว์สองเท้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดเป็นมนุษย์มาตรัสรู้ธรรมเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นี่มนุษย์ ภาพกลาง ภาพที่มีกายกับใจ

ร่างกายต้องแสวงหา ต้องหาอยู่หากิน เทวดา อินทร์ พรหมอาหารทิพย์หมด ทิพย์คืออิมใจตลอด พอใจ นึก บ๊ีบ ๆๆ เลย เป็นแสง ความพอใจของเขา แต่เดี๋ยวหมดอายุขัยนะ นรกอเวจีก็เหมือนกัน เราเกิดเป็นมนุษย์ ร่างกายนี้ขาดออกซิเจนสมองตาย เรียบร้อย

นี่ไง ไม่ต้องว่าไฟฟ้าพลังงานขึ้นๆ ลงๆ ความประพฤติปฏิบัติมันต้องสม่ำเสมอ การปฏิบัติสม่ำเสมอ ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ ถ้าเหตุมันสม่ำเสมอ พลังงานในใจมันก็จะสม่ำเสมอมากขึ้น

การส่ม่าเสมอมากขึ้น ถ้าพลังงานที่มันเสถียรมันจะเป็นประโยชน์กับการใช้สอย จิตใจของเราถ้ามันส่ม่าเสมอ มันดีงามกับเรา จากการแสวงหา จากการรักษาของเรา เราต้องแสวงหา เราต้องรักษา

แสวงหาอะไร

ระลึกใจ ตั้งสติไว้ มีสติไว้ หายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธ ถ้าใช้ปัญญาอบรมสมาธิได้ ใช้ปัญญาอบรมสมาธิไป

แล้วถ้ามันละเอียดลึกซึ้ง มันละเอียดลึกซึ้งคือว่าจิตใจมันมีพลังงาน กำลังมันมีมากขึ้น เราพิจารณาธรรมได้ การพิจารณาธรรมนั้น นี่ไง วิปัสสนาอ่อนๆ

วิปัสสนาอ่อนๆ เพราะมันยังเป็นจริงไปไม่ได้หรอก

กว่าที่มันจะเป็นจริงไปได้ หายใจเข้านี่ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธจนจิตเป็นสัมมาสมาธิ พิจารณาจนจิตมันปล่อยวางต่างๆ จนมันตั้งมั่นได้ มีกำลังของมันได้ ถ้ามันเห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง เห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง

ไอ้ที่พูดๆ กันอยู่นั้นมันเป็นการท่องจำทั้งนั้นนะ ท่องจำธรรมะ ท่องจำธรรมวินัยไว้ ท่องจำธรรมวินัยไว้ประพฤติปฏิบัติ ไม่ใช่ท่องจำธรรมวินัยไว้เป็นสมบัติของแข็ง

ธรรมวินัยเป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอ็งท่องจำไว้เฉยๆ มาบวชมาเรียนกัน มาศึกษาๆ ศึกษามาเป็นปริยัติ ปริยัติเขาศึกษามาให้ปฏิบัติ แล้วเอ็งได้ปฏิบัติหรือยัง ก็ปฏิบัติไปที่ท่องจำไป พอต่องจำขึ้นมา จินตนาการ โอ้โฮ! ว่างหมดเลย นี่มันไม่มีวิปัสสนา ไม่มีเหตุ

ธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ การกระทำนะ ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ดันเดาคาดหมายมันก็ได้ธรรมะดันเดาคาดหมาย

แล้วดันเดาคาดหมายนะ ใจของคนดี ใจของคนยิ่งใหญ่ใหญ่มากนะ คิดอะไรก็ได้ จินตนาการอะไรก็ได้ เทวดาแต่ละชั้นไม่เหมือนกัน เพราะอีกคนหนึ่งเห็นจริง อีกคนหนึ่งเห็นโดย

จินตนาการ นี่ไง ยิ่งใหญ่ ความคิดของคนมันยิ่งใหญ่มาก ความคิดของคน สิทธิเสรีภาพ สิทธิความเป็นมนุษย์ อย่าก้าวก่ายกันนะ

ธรรมะมีหนึ่งเดียว ทุกข์เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์

ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค อริยสัจมีหนึ่งเดียว จะภาวนาประเภทใด จะทำอย่างใดก็ได้แล้วแต่มันจะมาลงสู่อริยสัจ สัจจะความจริงอันนี้ ถ้าไม่มาลงสู่สัจจะความจริงอันนี้ พระศรีอริยเมตไตรยจะมาตรัสรู้อะไร

อริยสัจ สัจจะความจริงอันนี้มันอยู่ที่ไหน

มันอยู่ในพระไตรปิฎกนั่นเป็นทฤษฎี เป็นตำรา ถ้ามันจะเกิดขึ้น มันจะเกิดขึ้นกับใจของเรา นี่ ถ้ามันเกิดขึ้นจากใจของเรา มันต้องเริ่มต้นตั้งแต่ความสม่ำเสมอของเรา ในการประพฤติปฏิบัติรักษาหัวใจของเรา

สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง ไม่มีสิ่งใดคงที่ มีการแปรสภาพตลอดไป อารมณ์ของเราเปลี่ยนวันหนึ่งก็ร้อยรอบ ก็ร้อยครั้ง เป็นสมาธิเดียวเดียว “อ้อ! นี่นิพพานเป็นอย่างนี้เอง”

มันไม่ใช่มันก็ตู่ละนะ มันตู่ว่านิพพานเป็นอย่างนี้เอง นี่คือเป้าหมาย ทั้งๆ ที่นิพพานมันยังไม่เคยเห็น ไม่เคยเห็นเงาของมันอีกต่างหาก แล้วถ้าเป้าหมายอย่างนี้ เป้าหมายอย่างนี้แล้วทำต่อไป มันเริ่มต้นตั้งแต่เหตุ เหตุมันยิ่งหย่าเบไปใหญ่เลย

นี่ไง การปฏิบัติไม่เสมอต้นไม่เสมอปลาย การปฏิบัติไม่สมควรแก่ธรรม ไม่สมควรแก่สติ ไม่สมควรแก่สมาธิ ไม่สมควรแก่ปัญญา ไม่สมควรแก่วิมุตติ ไม่สมควรแก่การกระทำ ไม่สมควรใดๆ ทั้งสิ้น สม่ำเสมอไหม

นี่พูดถึงเวลาไปวัดไปวาไป พระพุทธศาสนา มันยิ่งใหญ่อ่างนี้ไง เรามีรัตนตรัย พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ สัจธรรมมันมีอยู่จริง แล้วสัจธรรมนี้มันสดๆ ร้อนๆ สดๆ ร้อนๆ ที่เราทุกข์นี่

เวลาทุกข์มันบีบคั้นน้ำตาไหลเลย สดๆ ร้อนๆ ทุกข์เป็นอริยสัจ ทุกข์เป็นความจริง มันเกิดกับเราอยู่แล้วแน่นอน นี่ไง ที่เกิดเป็นมนุษย์มีค่า มีค่าตรงนี้ไง ทุกข์มันเตือนเราตลอด สัจ

ธรรมมันเตือนเราตลอด แต่เราไม่สนใจ เราสนใจแต่สถานะ หน้าທີ່การงาน ทรัพย์สมบัติ เราไม่สนใจชีวิตเราเลย

เวลาคนไปโรงพยาบาลถามหมอประจำ “หายไหมครับ หายไหมครับ” แล้วจิตแข็ง แข็งรักษาหรือเปล่า รู้จักมันหรือเปล่า ชีวิตนี้

ถ้ามันรู้จัก มันรักษานะ หน้าທີ່การงานเราก็ทำของเรา คนเราเกิดมามันต้องมีหน้าที่การงาน ไม่มีหน้าที่การงานเราจะดำรงชีพอย่างไร แต่การดำรงชีพนี้เราก็ต้องมีสติปัญญาว่าหัวใจมันมีวาสนานะ ได้เกิดเป็นมนุษย์ เพราะในพระไตรปิฎก เต่าตาบอดหลุดจากทะเล แล้วถ้าเข้าไปบ่วงนั้นถึงได้เกิดเป็นมนุษย์นะ

แต่เราก็เห็นว่า ๗,๐๐๐ กว่าล้าน จนจะไม่มีอาหารอยู่อาหารกินแล้ว มนุษย์ทำลายโลกจากของเสียในร่างกายมนุษย์ มนุษย์ต่างหากเป็นคนทำลาย

แล้วเกิดมา เกิดมาอันนี้มีค่า เพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดเป็นมนุษย์ ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะสร้างสมบุญญาธิการมาปรารภเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา แล้วก็ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ แล้วก็ได้เป็นสาวกสาวกะ ได้ฟังธรรม ได้รับการแก้ไขจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้รับผลการปฏิบัติเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา เป็นรัตนตรัยของเรา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งอาศัยของเรา

ถ้าเป็นที่พึ่งอาศัยของเรา เราคิดอย่างนี้ เราเห็นภาพ มันเปลี่ยนไปทั้งนั้น มันเสื่อมไปทั้งหมด โลกนี้มันเสื่อมถอย มันกัดกร่อนตัวมันเอง เราพยายามสร้างกำลังใจของเรา ให้หาจุดยืนของเราเพื่อประโยชน์กับเรานะ

อย่าคล้อยตามภาพที่เห็น สิ่งที่เห็นกับความจริงไม่เหมือนกัน แล้วความจริงที่เราพยายามค้นคว้าอยู่ถือว่าเป็นความจริง มันก็ไม่เหมือนสัจธรรมในเรื่องของอริยสัจ ในเรื่องความเป็นจริง

ถ้าเรื่องความเป็นจริงอันนี้ แล้วมันมาจากไหนละ

ในตู้พระไตรปิฎก ในทฤษฎีทั้งหมดนั้นเป็นทฤษฎีทั้งสิ้น มันอยู่ที่หัวใจนี้ มันอยู่ที่ความโง่ ความฉลาด ความไตร่ตรองของเราที่คัดแยกนี้

กาลามสูตร ไม่ให้เชื่อ ไม่ให้เชื่อแม้แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาปฏิบัตินะ แต่เริ่มต้นต้องเชื่อ ต้องมีศรัทธาความเชื่อคั่นคว่ำก่อน เวลาปฏิบัติแล้วไม่เชื่อ

บอกว่าเราเป็นพระอรหันต์แล้ว

ไม่เชื่อ

เขาบอกเราเป็นคนดี

ไม่เชื่อ

ใครก็บอกว่ามั่งยอดเยี่ยม

ไม่เชื่อ

จริงหรือ เรายอดเยี่ยมจริงหรือเปล่า เรายังทุกข์อยู่เนี่ยเลย เรายังต้องแบกหามอยู่เนี่ยเลย แล้วยอดเยี่ยมมาจากตรงไหน

ไม่เชื่อ ไม่เชื่อ ไม่เชื่อ ไม่เชื่อ นี่คือการสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เอวัง